

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **M. G.**, proti povinnej **M.**, IČO : x, zastúpenej JUDr. M. Tomasom, advokátom v Poprade, Sokolovská 12, **pre vymożenie 3 645,59 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 3 Er 447/2010, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. marca 2011, sp.zn. 16 CoE 16/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Kežmarok uznesením z 9. februára 2011 č.k. 3 Er 447/2010 uložil povinnej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietky proti exekúcii v sume 218,74 € (položka č. 13 Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.).

Na odvolanie povinnej Krajský súd v Prešove uznesením z 21. marca 2011 sp.zn. 16 CoE 16/2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. S poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1, § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), položku č. 13b Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch a § 50 ods. 1, 2 a 6 Exekučného poriadku v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie súdu o námietkach proti exekúcii uložil povinnej. V súvislosti s námietkou povinnej, že zobrala späť svoje námietky proti exekúcii už dňa 6. decembra 2010 (teda pred rozhodnutím súdu o námietkach), a tak nemala byť zaviazaná hradiť súdny poplatok za námietky, odvolací súd

poukázal na to, že v zmysle položky 13b Sadzobníka súdnych poplatkov ide o súdny poplatok za konanie o námietkach. Keďže konanie o námietkach prebehlo, námietky povinnej boli zamietnuté (uznesenie o zamietnutí námietok povinnej nadobudlo právoplatnosť 27. januára 2011), rozhodol prvostupňový súd správne, ak zaviazal povinnú zaplatiť súdny poplatok za konanie súdu o námietkach proti exekúcii.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie povinná. Navrhla ho spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. V dôvodoch dovolania zdôraznila, že pokiaľ svoje námietky proti exekúcii zo dňa 13. októbra 2010 zobrala späť dňa 6. decembra 2010, prvostupňový súd o námietkach rozhodovať nemal, a teda nevznikla jej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľka však žiadnu z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietala a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinnej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v tomto konaní oprávnenému žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová